

معرفی دو نسخهٔ نفیس

* سید احمد تویسرکانی*

یکی از اعاظم دانشمندان و محققین قرن دهم اسلامی عالم جلیل جامع علوم معقول و منقول احمد بن محمد؛ معروف به محقق و مقدس اردبیلی قدس سرّه الشریف متوفای ۹۹۳ هـ. ق است

وی دارای مصنفات و تأثیفات بسیاری است که معروف‌ترین آنها یکی شرح مفصلی بر ارشاد علامه حلبی اعلیٰ الله مقامه، بر تمام ابواب فقهه به جز کتاب نکاح به نام مجمع الفائد و البرهان و دیگری زبدۃ البیان فی آیات الاحکام که در میان کتب شرح و تفسیر بر آیات شامل احکام و قوانین اسلامی از بهترین و دقیق‌ترین آنها است. و این هر دو کتاب از کتب مرجع و مورد توجه فقهاء و حقوق‌دانان اسلامی و فضلاًی حوزه‌های علمیه است.

* - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد نجف آباد

نگارنده را دو حاشیه است نفیس بر این دو کتاب

۱- حاشیه بر کتاب مجمع الفائدة از مرحوم علامه وحید بهبهانی آقامحمد باقر بنی مولی محمد اکمل اصفهانی متوفی ۱۲۰۵ و یا ۱۲۰۸ ه. ق. که از نواده‌های مجلسی اول^۱ و معروف به مجدد مذهب شیعه در آغاز سده دوازدهم می‌باشد این حاشیه از کتاب متاجر شروع می‌شود و تا پایان کتاب جنایات ادامه دارد؛ در ۱۰۰ صفحه که هر صفحه دارای ۲۹ سطر با خط نسخ خوش. کاتب که محمد باقر نامی است که آن را جهت علامه عالی جناب محمد تقی شاهروdi به سال ۱۲۲۰ ه. ق نوشته در قطع ۳۰×۲۰ و با این حاشیه در یک مجلد آمده است کتاب نهایة الاحکام علامه حلی به خط کاتب یاد شده است.

مؤلف در آغاز حاشیه آورده است:

آنی لئا وقفت على شرح الارشاد للعالم الرباني و الفاضل الصمدانی البحر المحقق و المولی المدقق صاحب الكرامات المشهورة و الفضائل الماثورة مؤسس الاحکام العترة الطاھر فی رأس المائة العاشرة الاجل الامجد مولانا المقدس احمد قدس الله ملح تربته

فرأیت ان اندارک مافاته رحمة الله من دلیلهم و غفل عن سواء سبیلهم و مع ذلك فلعمرى لم ار في مصنفات اصحابنا المتقدمين و لا في مؤلفات علمائنا المتاخرین رضوان الله تعالى عليهم اجمعین .

مؤلفایشیه فی جمعه و تحریره او یدانیه فی تحقیقه و تحبیره فله دره فلقد اتی بالشیء العجاب بل بما یحیر لبّ ذوى الالباب ولا عجب فمن کانت يخدمه ملائكة الرّحمن و كان بخاطبه الامام صاحب الزمان الخ

۲- حاشیه بر کتاب زبدۃ البیان، و آن حاشیه ایست مفصل از آغاز کتاب شروع می‌شود تا بحث قرائت از مقارنات نماز، بدون مقدمه و ذکر مؤلف و پس از بسمله بدون

۱- مادر وی نوہ فقیه بزرگوار ملا صالح مازندرانی داماد علامه مجلسی اول صاحب شرح اصول و فروع کتاب کافی است.

هیچ مقدمه‌ای شروع می‌شود.

«قوله بغير نص الاحتمالات في اللفظ المفید وضععاً ربع لانه ان لم يتحمل غير ما فهم منه النص كقوله تعالى قل هو الله احد و ان احتمل فالراجح هو الظاهر نحو و امسحوا برؤسكم و ارجلكم و المرجوح المسؤول كقوله تعالى يد الله فرق ايديهم اذا المراد هنا التدرة لا الجارحة المخصوصه وهى الاحتمال المرجوح و المتساوی المجر كقوله تعالى و الليل اذا عسعس فى احتماله الا قبائل و الا دبار و الجنس الاوليين المحكم والاخرين المتشابه . قوله و اثر الخ.

و در پایان آن ذیل قوله واستدل على وجوب القراءة حتى السورة مطلقاً بتوله تعالى في سورة المزمل فاقرء واما تيسير من القرآن، آمده پس از ۳۲ سطر فكيف يثبت بهذه الآية القراءة المتعارفة المشهورة واما بيان الاستدلال بهما على وجوب قراءة سورة بعد الحمد في الثنائية والواحدين في الرباعية والثلاثية فلانه يجب بمقتضى هذا الأمر وجوب قراءة كلما تيسر من القرآن في الصلاة خرج عند مازاد على الحمد و السورة بالاجماع ويقين الباقى عملاً بالمقتضى السالم عن معارضة الاجماع الدال على خلافه وبما رواه منصور بن حازم قال: قال ابو عبدالله و در همین جا نسخه خاتمه می یابد که محتمل است مؤلف بیش از این توفیق ادامه آن را نیافته و یا کاتب موفق به استنساخ نشده.

این حاشیه ضمن مجموعه‌ایست به قطع ۲۱×۱۵ در خط نستعلیق خوش در ۲۹۶ صفحه هر صفحه ۲۱ سطر، رسائل دیگر این مجموعه عبارتست از:
 ۱- رساله تذكرة‌الذاکرین به فارسی در معرفت ذکر الهی از میرزا محمد اردبیلی الاصل کاشانی المسکن مشهور به محقق اردبیلی^۱، مدفون در بیدگل کاشان وی از مشایخ عرفا و صوفیه نوریخشیه و از تلامذه قاضی اسدالله قهچایی متوفی ۱۰۴۸ ه. ق مدفون در مقبره سلطان الفقرا شاه شمس نزدیک دروازه فین کاشان است.

۱- محتمل است بعضی از رسائل عرفانی منسوب به س اردبیلی که نسبت آن به وی بعید به نظر می‌رسد از صاحب این رساله باشد و نام او به احمد تصحیف شده باشد.

- ۲- رساله‌ای در قبله از مرحوم شیخ بهایی - اعلی‌الله مقامه.
- ۳- قسمتی از لوامع صاحبقرانی (شرح فارسی من لا يحقره الفقيه) از مرحوم علامه مجلسی اول مولا محمد تقی متوفی ۱۰۷۰ ه. ق.
- ۴- رساله‌ای در شناخت محمدبن اسماعیل که محمدبن یعقوب کلبی از او روایت می‌کند این رساله از مؤلفات شیخ بهایی است و تا آغاز فصل سوم آنست (فصل وللک تقول) و در اینجا خاتمه می‌یابد.

کاتب کل این مجموعه محمد صالح نامی است که در پایان رساله تذكرةالذاکرین اظهار داشته از تلامذه مرحوم شیخ بهایی است و در دو مورد امضای او آمده که نقش آن بمانند امضاء مرحوم شیخ می‌باشد.

و در پشت صفحه اول لوامع صاحبقرانی باز به خط وی آمده کتاب لوامع صاحبقرانی که حل بعضی از احادیث من لا يحضره الفقيه از این کتاب مفهوم می‌شود؛ تألیف اخوند مرحوم برادر حقیقی که در ده سال در روز عید غدیر فیما بین راقم احرف و مشارالیه عقد اخوت منعقد شده اعنی مولوی معنوی مولانا محمد تقی.^۱ اسکنه اللہ تعالیٰ فی فردیس الجنان وکتبت هذا فی تاسع عشر شهر شوال ختم بالخبر و الاقبال من مشهور سنۃ الف واربع و سبعین ۱۰۷۴ / من الهجرة بدار السطنة اصفهان حفت بالامن و الامان.

با توجه به تاریخ کتابت این مجموعه به نظر چنین می‌رسد که حاشیه مزبور از مؤلفات متکلم فقیه امیر فضل الله استرآبادی از تلامذه حکیم بزرگوار میرداماد - متوفی ۱۰۴۰ و یا ۱۰۴۱ ه. ق) می‌باشد.

در پایان بی‌مناسبت نیست از مؤلفات و حواشی براین کتاب شریف که ذکر آن در الذریعة و دیگر منابع است یاد گردد.

۱- حاشیه از میرفیض الله تفرشی متوفی ۱۰۲۵ ه. ق از تلامذه مرحوم مقدس (ریاض العلماء، ج ۲۸۷/۲).

۲- حاشیه از امیر فضل الله استرآبادی از شاگردان مرحوم میرداماد (الذریعه ج ۹/۶)،

۱- مرحوم علامه مجلسی اول نیز از شاگردان و تلامذه شیخ بهایی است چنانکه در حدائق المقربین هم آمده.

- متوفی به سال ۱۰۹۵ ه. ق. می باشد
- ۳- حاشیه از ملا خلیل که به احتمال قوی همان ملا خلیل قزوینی صاحب شرح فارسی کافی (فهرست کتب خطی مدرسه سپهسالار، ج ۸۴/۱).
 - ۴- حاشیه از مولی محسن فیض کاشانی صاحب کتاب الوافى متوفی ۱۰۹۱ ه. ق (الذریعه ج ۲۱/۱۲).
 - ۵- مفاتیح الاحکام از سید محمد بن سعید بن سراج الدین قاسم بن امیر محمد طباطبائی فهپایی متوفی ۱۰۹۲ ه. ق که می نماید حاشیه باشد نه شرح ولی از آن به شرح تعبیر شده (الذریعه ج ۲۹۹/۲۱).
 - ۶- حاشیه از سید نعمة الله جزائری متوفی ۱۱۱۲ ه. ق بر اوایل کتاب (الذریعه ج ۲۱/۱۲).
 - ۷- حاشیه از مولی محمد بن فتاح تنکابنی معروف به فاضل سراب متوفی ۱۱۲۴ ه. ق (الذریعه ج ۹/۶ و صفحات ۹ و ۱۰۳).
 - ۸- حاشیه از امیر بهاءالدین محمد بن امیر محمد باقر مختاری نائینی اصفهانی متوفی ۱۱۴۰ ه. ق صاحب کتاب زواهرالجواهر در علم اخلاق و تهدیب نفس به عربی (الذریعه ج ۹/۶).
 - ۹- تحصیل الاطمینان از سید محمد ابراهیم بن امیر مقصوم متوفی ۱۱۴۹ ه. ق وی چنانکه در الذریعه آمده از تلامذه مرحوم آقامجال خوانساری متوفی ۱۱۲۵ ه. ق است و آن تا اواسط کتاب صلاة است در مجلدی کبیر (الذریعه ج ۳۹۶/۳).
 - ۱۰- حاشیه از مولی اسماعیل بن محمد حسین خواجهی اصفهانی مازندرانی الاصل متوفی ۱۱۷۳ ه. ق (الذریعه ج ۱۰۳/۳).
 - ۱۱- حاشیه از محمد رفیع گیلانی متوفی میانه قرن دوازدهم و فهرست کتب خطی مسجد اعظم قم.
 - ۱۲- المتنه فی شرح الزبدة از سید میرزا خالد (فهرست کتب خطی مدرسه سپهسالار ج ۴۹۸/۵).